

et Transgression de la mer» ¹⁾. Cette nouvelle surface d'abrasion est la preuve que nous assistons à une nouvelle transgression, sur laquelle nous nous sommes étendus ailleurs, et sur laquelle nous ne reviendrons pas ²⁾. Nous rappellerons seulement qu'elle est confirmée par la submersion par la mer de constructions anciennes, telles que maisons, remparts, aqueducs, carrières, antiques, tombeaux, môles etc.

Η ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1913

ΗΛ. Π. ΓΟΥΝΑΡΗ

Διευθυντού τῆς Ὑπηρεσίας Μεταλλείων
(Συνέχεια φύλ. 1)

Εἰς τὰς νέας χώρας ὑπάρχουν εἰς πολλὰ σημεῖα κοιτάσματα λιγνιτῶν ἐξ ὧν τινὰ ὡς π. χ. παρὰ τὰς Σέρρας ἐκμεταλλεύονται περιορισμένως διὰ τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξαγωγή λιγνιτῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

1903	τόννοι	13,827
1904	»	13,500
1905	»	11,757
1906	»	11,582
1907	»	11,719
1908	»	8,786
1909	»	3,873
1910	»	190
1911	»	—
1912	»	—
1913	»	170

Σμύρις. — Κατὰ τὸ 1913 ἐπωλήθησαν 5649 τόννοι σμύριδος ἀξίας 612,186 δραχμῶν.

Ἡ σμύρις ἐξορύσσεται ἐκ τῶν ἐθνικῶν ὀρυχείων τῆς Νάξου εὐρισκομένη εἰς κοιτάσματα ἐντὸς ἀσβεστολίθου.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1912 οἱ ἐν Νάξῳ συνωριδιωρῶνται ἀπήργησαν ἀπαιτοῦντες αὔξησιν τοῦ ἐργατικοῦ των δικαιώματος ἢ δὲ ἀπεργία των

¹⁾ Revue Universelle des Mines etc. de Liège.
²⁾ Roches Cristallophylliennes loc. cit. Chap. XVIII p. 103-111. — Délos et la Transgression actuelle des Mers. Athènes 1907. — Vestiges antiques submergés Ath. Mitteilungen 1914 p. 340. — Régression et Transgression de la mer loc. cit. p. 261-263.

ἔληξε κατὰ τὰ τέλη Μαΐου 1913, μετὰ τὴν ψήφισιν σχετικοῦ νόμου (ΔΣΒ τοῦ 1913). Διὰ τοῦτο τὰ κατὰ τὸ 1912 καὶ 1913 πωληθέντα ποσὰ ἦσαν ἐλάχιστα, τὸ μὲν τοῦ 1912 διότι ἦτο τὸ μόνον ἀπόθεμα τοῦ προηγουμένου ἔτους, τὸ δὲ τοῦ 1913 διότι παρ' ὄλην τὴν μεγίστην ζήτησιν δὲν κατορθώθη ἔνεκα ἐλλείψεως χρόνου, οὔτε πολὺ ποσὸν νὰ ἐξορυχθῆ, οὔτε ὄλον νὰ μεταφερθῆ εἰς Σῦρον.

Ἡ τιμὴ τῆς σμύριδος ποικίλλει κατὰ ποιότητα καὶ μέγεθος τεμαχίων ἀπὸ 115 φρ. χρ. εἰς 70 φρ.

Τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πωληθέντα ποσὰ σμύριδος Νάξου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1903	τόννοι	5,585
1904	»	6,181
1905	»	6,972
1906	»	7,719
1907	»	10,652
1908	»	7,471
1909	»	10,193
1910	»	12,939
1911	»	10,195
1912	»	8,268
1913	»	5,649

Εἰς Σάμον ὑπάρχουν ὀρυχεῖα σμύριδος κατωτάτης ποιότητος πωλουμένης πρὸς 17 φρ. τὸν τόνον, ἐξ ὧν γίνεται μικρὰ τις ἐξαγωγή.

Πισσάσφαλος. — Ἐρευναι πισσασφάλτου γίνονται εἰς τὴν θέσιν Κερὶ τῆς Ζακύνθου, δώσασαι ἱκανοποιητικὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα.

ΗΛ. Π. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Διευθυντῆς τῆς Ὑπηρεσίας μεταλλείων

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἡ ἔτησία τακτικὴ συνέλευσις τοῦ Συλλόγου ἐγένετο τὴν 3ῃν Φεβρουαρίου.

Κατ' αὐτὴν ὑπεβλήθησαν ἡ ἑκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς Ἐφορείας τοῦ 1914, ἡ ἑκθεσις τοῦ Ταμείου μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1914 καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1915, ὡς καὶ ἡ ἑκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ συνέλευσις ἐνέκρινε πλήρως τὰς ὑποβληθείσας ἑκθέσεις ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1915.

Μετὰ ταῦτα ἐνεργήθησαν ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἐκλογὴν νέας ἐφορείας καὶ ἐξελεγκτικῆς Ἐπι-

τροπῆς διὰ τὴν διαιτίαν 1915-1916 ἐξελέγησαν δὲ οἱ κ. κ.

Φ. ΝΕΓΡΗΣ	Πρόεδρος
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Ἀντιπρόεδρος
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ	»
Η. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ	Εἰδ. Γραμματεὺς
Δ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ	»
Α. ΜΡΟΥΜΗΣ	Ταμίας
Ι. ΔΟΑΝΙΔΗΣ	Κοσμήτωρ

Σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ κ. κ.

- Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
- Γ. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
- Π. ΖΑΧΑΡΙΑΣ
- Π. ΖΗΖΥΛΑΣ
- Δ. ΚΑΛΛΙΑΣ
- Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
- Γ. ΡΑΖΕΛΟΣ

Μέλη τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελέγησαν οἱ κ. κ.

- Δ. ΖΑΜΑΝΟΣ
- Δ. ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ
- Θ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

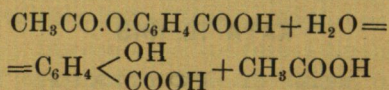
Ἀναπληρωματικά δὲ μέλη οἱ κ. κ.

- Α. ΓΡΙΒΑΣ
- Μ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

D. E. Tsakalotos et S. Horsch, Recherches sur l'aspirine. I. Décomposition de l'aspirine par l'eau.— Bulletin de la Société chimique de France, 5 Août 1914.

Οἱ συγγραφεῖς μελετῶσιν, συναρτήσει τοῦ χρόνου, τὴν διάσπασιν τῆς ἀσπιρίνης ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς σαλικυλικὸν καὶ ὀξεικὸν ὀξύ, ἧτις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν ἐξίσωσιν:

ὡς καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὀξέων (ὕδροχλωρικοῦ, θειϊκοῦ, ὀξεικοῦ, κιτρικοῦ) ἐπὶ τῆς διασπάσεως τῆς ἀσπιρίνης. Τὰ πορίσματα τῆς μελέτης ταύτης εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ διάσπασις τῆς ἀσπιρίνης ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν εἶνε λίαν βραδεία· εἶνε σχεδὸν πλήρης μετὰ πάροδον 100 ἡμερῶν περίπου.

2) Τὰ ὀξέα (ἰόντα Η) ἐπιδρῶσι καταλυτικῶς ἐπὶ τῆς διασπάσεως ταύτης. Τὸ ὕδροχλωρικὸν καὶ θειϊκὸν ὀξύ ἐπιταχύνουσι τὴν διάσπασιν καὶ ἡ ἐπιτάχυνσις αὕτη εἶνε μεγαλειτέρα μὲ τὸ ἰσχυρότερον τῶν ὀξέων τούτων, τὸ ὕδροχλωρικόν.

3) Τὸ ὀξεικὸν ὀξύ μέχρι διαστήματός τινος χρονικοῦ (8 ἡμέραι) ἐπιταχύνει τὴν διάσπασιν, ἐνῶ ἀκολουθῶς τὴν ἐπιβραδύνει. Εἰς τὸ πρῶτον χρονικὸν διάστημα ἐπικρατοῦσα εἶνε ἡ καταλυτικὴ δρᾶσις τῶν ἰόντων ὑδρογόνου, ἐν ᾧ εἰς τὸ δεύτερον ἡ ἐπιβραδύνσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντίθετον ἀντίδρασιν (ὀξεικὸν ὀξύ καὶ σαλικυλικὸν ὀξύ = ἀσπιρίνη + ὕδωρ).

4) Τὸ κιτρικὸν ὀξύ ἐπιδρᾷ περίπου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν τὸ ὀξεικὸν ὀξύ. Ἡ ἐπιβραδύνσις ὅμως τῆς διασπάσεως εἶνε μεγαλειτέρα κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ πιθανῶς δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἐπίδρασιν τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος ἐπὶ τοῦ σαλικυλικοῦ ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ ὀξεικοῦ ὀξέος.